

Scénář – Miloslav Kinkal – ZŠ Nové Strašecí

Miloslav Kinkal se narodil v roce 1952 a celý svůj život žije v Pecínově u Nového Strašecí. Ten byl v 60. a 70. letech 20. století, jako jediná vesnice ve Středočeském kraji, z velké části zbourán kvůli těžbě.

„Pro děti, když se bouraj domy, tak je to velký eldorádo. Protože tam dělaj různý neplechy. My jsme strávili mládí pořád nějakým docela nebezpečným lumpárnama v těch domech, kde jsme podhrabávali štíty, který pak spadly, tak jako jsme to měli trochu za dobrodružství.“

Jeho rodiče nechtěli Pecínov opustit, a tak se přestěhovali na jeho druhý konec, který nebyl těžbou karbonského lupku zasažen.

„To bylo poměrně nízko, takže museli zbořit i domy. I když těm lidem, těm prvním nakukávali, že tam ty domy nechaj, že jim zbagrujou jenom zahrady a pak zase tam tu hlínu navezou. Ale to jenom, aby jim to podepsali, a pak samozřejmě je vystěhovali raz – dva, se s nima moc nepárali.“

„Kdyby to někdo odmítal, tak mu to zrušil stát. Protože to bylo proti zájmu státu.“

V době svého dospívání se začal aktivně zajímat o umění a svět kolem sebe. Zároveň v této době došlo k invazi vojsk Varšavské smlouvy do Československa, která zasáhla i život obyvatel Pecínova a Nového Strašecí. V srpnu 1968 bylo Miloslavu Kinkalovi 15 let.

„Do zádušního kostela svatého Izidora naboural tank a ten voják, kterej byl v tom poklopu toho tanku, se dostal do těch sutí. Takže byl těžce zraněnej. Tak tady ho samozřejmě chtěli ošetřit, ale ty Rusové to odmítli a on asi za půl hodiny umřel. To bylo takový zajímavý. Tam byla taková díra do toho kostela.“

Rodina Miloslava Kinkala už od roku 1730 provozuje v Pecínově pohostinství. A rodinnou tradici se zatím daří udržet.

„My jsme asi minimálně 10. generace, kontinuálně, pořád, někdy od roku 1730. Kdy sem do Pecínova přišel nějaký můj dávný předek, Michal Kýhoz se jmenoval, kterému koupila zájezdní hospodu jeho matka s otcem. Přišel k tý kolibě tehdejší, to se jmenuje teď Citoliby. A koupili mu zájezdní hospodu a zároveň celnici, kde se platilo clo na pivo z Rakovníka.“

Po Sametové revoluci v roce 1989 se Miloslav Kinkal pustil do vlastního podnikání. Jeho srdcovou záležitostí se stal hostinec Na Růžku v Pecínově. V současné době hostinec předal svému prostřednímu synovi Ondřejovi, který pokračuje v rodinné tradici.

„Koupili mu to od hraběte Lažanskýho, který to provozoval jako celnici tenkrát. Takže od té doby jsme tady a kontinuálně všichni v té rodině jsou hospodský. Včetně mojí matky, včetně mě, máho syna.“

Miloslav Kinkal však stále hostinec navštěvuje a podílí se na organizaci koncertů a kulturních akcí. V předešlých letech se angažoval i v lokální politice, ale tu již opustil. Ve svém volném čase dále rozvíjí řadu svých koníčků, mezi které řadí focení, cestování, umění a ochranu přírody v okolí Nového Strašecí.